

S.

Mattoke se aea päärrast töötasid nemad ülle nõunime linna pole. Reinowadde ütles: "Sago meie täigist, mis saab, mīno südda lõdab õnne. Armas lellepoeg! Päärrast wimist pattiude tunnistust juhtus mulle jälle mōni piisuke efsitus, mis teile tahhan tunnistada. Waña Messikäppa ferrest nülgisün tülli nahka, ja wōtsin Kriimfilma issanda ja emanda singad jallast. Vallega teggin ennast pai: lapselks ja saafsin teised kuniinga wihha all. Kuningale luiskasin ühhe piikla ennenmuistese juttu, mis tedda Kallewi poea waña-warrale piddi juhhatama. Siis näppistasin Argüpsi, pañin ta werrise pä pauna ja läffitasin Kohhekellaga salla-firja nime al kuniinga fätte. Kohhekellale mafseti mōrtsufa palka. Ka koddojännesse körwa kruusitasin werriseks, eggas ol nud mīno sū, fui ta elloga peasis. Warrefse haebamine on töö: tema noisuke läks mīno watsa. Suremad ei ole päärrast wimist tunnistust juhtunud, agga üks waña luggu hundiga jää mul wimati unustuse, sedda pean teile räfima. Ükskord leidsime teet käies musta märra warssaga farja maal. Priske wars wōbis ehk nelja fune olla; Kriimfilma fögi, ihsu sūttis warsssa nähhes põlema, ta vallus mind fulata, kas wars mūa ja mis ind piddi olema? Ma astusin liggemale ja ütlesin lahkfelt terretades: "Armas märra emand! Kas ehk wars teil mūa on?" Märra waatas: Kui küsitud inna täielikult mulle

mässate, siis olgo wars teie oōma. Warsssa ind seisab mul taggumise jalla kabja al. Ma mōistsin märra pilkamise juttu ja kostsin allandlikult: "Lugemine ja kirjutamine jää mul lapse põlves öppimata; eggas elle ma isse warsssa ostja, waid Kriimfilma issand nōuab warssja inda. Märra ütles: "Tulgo ta küssima!" — Ma räfisin taggasid tulles luggu hundile, küsides: kas ta piddi oskama luggeda? Tema waatas: "Küll sellega forda same! Ma kāsin poissike põlves liggi aasta freis-kolis, kus Wenje ja Saksakele firja luggema öppisin." Sedda tüteldes läks ta märra jure ja ütles: "Rääta mulle kabja alt warsssa inda, waña moor?" "Seal ta on!" ütles märra, jalga ülestötes, mis eile seppal uest olli rautatud. Märrake lopsatas ni ossiwalt Kriimfilma fulmo peale, et waña mees uimasest mahha langeb; märra ruttas warssaga tullist nelja foed pole. Rabbatud hunt scisid tük aega fui surnud, enne fui vääd töötiis jo hundi tänni laulma aksas. Miina küsitsin liggemale astudes: "Oño, issand! suhho märra läks, et te üksi laulate? Selletage mulle, armas kolitatud mees, warsssa inda?" "Oh, Reinowadde, wennifene!" oigas hunt: "ärge tulge pilkama, mul on fibbe luggu käes. Oh, ja lõrgejalgne märra-lits! Lühhi sago sulle fätte tassuma! Rabbi olli wienlasel rautatud lue terrawa naelaga, misga funs frammi mīno fulmo peale lõi, se olli tema furi. Õnnes et ellama jain." — Ni, armas lellepoeg! olli luggu Kriimfilmal märraga. Undke